

som noget, hvor man skal sidde og holde hinanden i hånden 24 timer i døgnet?

Jeg tænker selvfølgelig på den mest berømte af sagerne, nemlig Thyborønsagen, hvor fiskeren, der var ude 3 eller 4 dage om ugen, ikke kunne have en udenlandsk kone. Hun skulle sendes ud af landet. Og lad være at komme og sige, at nu har Udlændingestyrelsen rettet det. Der var jo andre sager, der lignede den. Og der er jo en lang forhistorie dér.

Men hvor i forarbejderne og hvor i loven stod det, at ægteskab eller ægteskabslignende forhold skulle defineres på den måde? Er det ikke et godt eksempel på, at det netop ikke er loven, men at det er skønnene i administrationen, som har haft behov for at blive justeret en lille smule. Og dermed at hr. Jann Sjørnsen ikke har ret i, at det her drejer sig om lovændringer, men at det i virkeligheden drejer sig om det, regeringen også har gjort sammen med andre, nemlig at rette administrationen til?

Formanden:

Fru Inge Refshauge og derefter fru Dorte Bennedsen, og så regner jeg med, vi kan komme videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Inge Refshauge (DF):

Ja, nu siger fru Dorte Bennedsen godt nok, at de 150 mio. kr. ikke kommer til at belaste kommunerne. De penge kommer fra staten. Mig bekendt kommer pengene ét sted fra: fra skatteydernes lommer. Så i sidste ende er det igen den arbejdende befolkning, der bliver bedt til kassen.

På alle andre områder her i samfundet svinges sparekniven, men ikke på udlændingeområdet. Giver det da slet ikke nogen grund til eftertanke?

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Endnu en gang om niveauet mellem de to: Vi har integrationsydelsemodtagere, og vi har bistandshjælpsmodtagere. Der er meget store forskelle i dag, for der stilles langt større krav til modtagerne af integrationsydelsen, end der gør til modtagerne af bistandsydelsen, skal hr. Skaarup lige notere sig.

Det er klart, at det her problem om afkortning, selvfølgelig skal løses på en rimelig og ordentlig måde, og det bliver det også. Men jeg

vil bare gentage: Beslutningen blev taget i forårs, og jeg står ikke med – om jeg så må sige – en løsning på, hvordan den skal være. Men den bliver der, og hr. Peter Skaarup får den i god tid, inden han eventuelt skal debattere den ved en førstebehandling.

Nej, der står ikke nogen steder, at ægteskab skal defineres sådan. Det ved hr. Peter Duetoft også udmærket godt, og hr. Peter Duetoft ved også godt, at om Thyborønsagen har man sagt: Undskyld, det var en bommert, det var forkert. Nu signalerer hr. Peter Duetoft til mig, at der kunne være andre sager. Ja, jeg er fuldstændig overbevist om, det ved hr. Peter Duetoft også, at det bliver der taget hånd om i Udlændingestyrelsen.

Vi har faktisk fået en redegørelse om, at Udlændingestyrelsen vil sætte en intensiv virksomhed i gang over for deres ansatte. Som sagt, de behandler 100.000 sager om året, og det er klart, der trænges til et brush up blandt dem. Det er alt sammen sat i værk, så jo, der er behov for reguleringer en gang imellem, det er jo det, jeg har givet udtryk for her. Det er det, ministeren har gjort her i efteråret – gået det igennem bl.a. på foranledning af, at hr. Duetoft rejste nogle problemer i sommer. Det er nyttigt, og det skal gøres med jævne mellemrum, så vi sikrer os, at tingene ikke stivner i en fast skabelon.

Til fru Inge Refshauge: Pengene – og jeg sagde det før – pengene er ikke 150 nye millioner. En del af dem har været anvendt hidtil i kommunerne som sociale ydelser. Det slipper kommunerne nu for.

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Jeg hørte, hr. Peter Skaarup sagde, han lyttede meget efter, hvad der blev sagt fra denne talerstol. Nu prøver jeg så én gang mere angående kontanthjælp og introduktionsydelse.

Når man gør det billede op, at en på kontanthjælp har haft et arbejde af samme art og samme størrelse og samme penge som en på introduktion, så vil bundlinjen, når man gør det op, være præcis den samme. Det er sådan et forslag, jeg vil fremsætte, og det mener jeg, jeg sagde for en 10-20 minutter siden. Der bliver ingen forskel imellem en, der er på bistandshjælp og en, der er på introduktion, såfremt de tager et arbejde. Heller ikke, hvis de ikke tager et arbejde. Nu må man jo forudse alle mulige misforståelser. Ingen forskel. Er det ikke klart nok?